

Bermon

sub potenti manu dei ut vos exaltes in die visi
tationis. i. Pe. v. Et benedictus ille qui homo inci-
piet. Et si nolumus humiliari. ipse manus sua humili-
bit nos in inferno. et si tu te humilias ipse con-
uersa manu te levat. Ecce hec discretam con-
ditionem. Tertio ostendit in euangelio de christo se-
creta defensio. quod nullus audebat ipsum reprehendi
publice sed secrete. Quidam dicebat. quod bonum est.
Et palam nemo loquatur de illo. i. pro illo.
Vnde sequitur in euangelio. Ut autem ascenderit frater
eius. tunc et ipse ascendet ad dominum festum. non manifeste.
sed quasi in occulto. Iudei ergo querebant eum in die festo
et dicebat. Vbi es ille. Et murmur multus erat
de eo in populo. Quidam enim dicebat. quod bonum est.
alius dicebant non. sed seducit turbas. Nemo tamen
palam loquatur de illo. i. pro illo. sed bene. Non
sequitur questione moralis. vice. In his quod christo crede-
bant. in hoc optimo non audebat dicere quod ille
esset messias. ut peccaret. Et rursum per quoddam
dictum Chrysostomum. quod circa honestatem fidei pec-
cat quis triplum. homo honestatem in mendacium transmu-
tando. scilicet illud occultandum. tertio illud non defendendo.
et intelligit de honestate fidei. Exemplum primi
Hoc quod apostolus dicit in first infideles. et sub pena
mortis efficiunt saracenos. quis non corde. damna-
natur. quod honestatem fidei quam habent in corde mutat
in mendacium. quod aliter dicitur. mente habeat. Et hoc
modum circa honestatem peccauerunt antichristi. qui
sciuerunt unum principium christi. et non adorauerunt
idola. De quo dicit Hieronymus quod sunt danatae
Vnde de illis dicit apostolus. quod commutauerunt honestatem
dei in mendacium. et transuerunt creaturem post
quod creatorum. quod est bene dictum in secula seculorum. ad
Rom. i. Secundo peccatum circa honestatem fidei. fidem
tacendo. quod confessio fidei pro loco et tempore est de necessi-
tate salutis. ut dicit sanctus Thos. secundum secundum. quod.
iii. ar. ii. Et ponit ibi duos casus in quo profes-
sio fidei est de necessitate salutis. Primum est quod
per dimissionem huius confessionis subtrahere deo
honor debet. Secundus casus est viliitas per
timi. puta si aliquis interrogatus de fide tace-
ret. et hoc credere vel quod fidei non haberet. vel
quod fides non esset vera. vel alii propter eius taciturni-
tatem auerterent fidei. In hinc casibus confessio
fidei est de necessitate salutis. Nec sanctus
Thos ibidem. Tertio peccatum circa honestatem non
defendendo. Nam si quis non defenderet suum regem
iam esset ei infidelis. Hic etiam oportet quod videt
plicare fidem et non defendit. danat et infide-
lis est dominus suo. Et modum est rursum questionis. quod
peccabat hoc modum. quod non defendebat honestatem.
Et ideo dicitur. Veritatem meditabis guttur

meum et labia mea detestabuntur impius. Pro-
verb. viii. Et ideo beatus Hieronymus in plo-
go biblii. ca. iiiij. dicit. Sancta spiritus rustici-
tas soli sibi predicit. et quantum edificat ex vite
merito ecclesia christi. tantum nocet si destruetibus
non resistat tecum. Non enim sufficit dicere. hoc tempore
antichristi stabo in camera mea. sed tanto amplius
peccat quanto non resistit. Placeat christo quod sic
velit cor nostrum firmare in fide et in opibus
vitae simus veri pugiles fidei. ut ad gloriam que-
niam eternam. Deo gratias.

Feria quarta post dominicam in passione.

Quod Redactus est pater

Quoniam in me est. et ego in patre. Joh. x. et in
euangelio bocchero. Unde hoc sanctum
euangelium continet tres fortis pugnas factas
a iesu christo et a indeis.

Prima est per deceptionem fraudulentiam.

Secunda est per invasionem violentiam.

Tertia per objectionem pestilentiam.

De quod christus se defendit mirabilitate. Christus se de-
fendit per sagacitatem intellectualis. Secundo per
stabilitatem spiritualis. Tertio per benignitatem universalis.
et tenuit campus. quod dicit thema. Credatis quod pater in me est tecum. Veniamus ergo
ad proximam que est de deceptione fraudulentia. et
proximo de invasione christi. et sic sequenter de alijs
quibus.

De primo bello quod fuit fraudulentum.
dicit euangeliu. Facta sunt encenia in hierosolymis. et hyems erat. et ambulabat ihesus
in portico salomonis. Circumdederunt eum in-
dei et dicebat ei. Quousque anima nostra tollis.

Vnde tu es christus dic nobis palam. Ecce forte in-
vasionem. Et ut melius intelligatis est sciendum
quod tempore quo christus predicabat iudeis in romani
non illis dominabantur. et ordinaverunt romani quod
nullus auderet sibi assumere nomine regis sub
pena mortis sine licetia imperatoris et fuabatur
et tenebatur in quilibet regione armigeros qui
sustinerent.

Ex alia parte videtes iudei quod vul-
gus eorum credebat christum esse messiam. quia omnes
prophetie erant complete et maiores erant turbati.
propter vulgus quod illi sequerentur. et non delibe-
raverunt facto consilio quod illi occiderent. et die
festo venerant ad eum.

Et de encensione. ab eo quod est in ceteris quod est
nouum quasi inouatio. et siebat. xxv. die mensis quem mensem iudei ap-
pellabant castum. que est in fine novembri. et in
principio decembris. Et hoc habebatur in libro pri-

mo Machabeorum. ca. iiiij. in fine. Vide ibidem
quod Judas machabeus illud festum instituit.

Feria quarta post Iudica

et ad illud festū xp̄s venit. et trāsibat i portu
cu salomonis qd̄ iā fuerat destrictū. s̄ po
stea fuerat renouatū et nihilomin⁹ noīabat
salomonis. et tūc iudei circūdederūt eum. s.
maiores vt deciperēt eū. **Nō potest⁹ cogi**
tare qd̄ spectabat pl̄us quā disputatōz fa
cerēt ad iūnicē. **E**t dixerūt iudei maiores xp̄o
Quonqz aiāz nostrā tollis. i. intellectū q̄si
dicerēt. **T**p̄us messie cōpletū est. tu dicis te
aliquā esse filiū dei. dic nobis ḡ palā et clares si
tu es messias. qz aliq̄ credūt te ē messiā. aliq̄
nō. qñq̄ etiā facis oga diuina. qñq̄ hūana.
vñ xp̄o gabāt laqueū vt si ip̄e se diceret regē.
q̄ milites pylati ip̄m cepissent et occidissent.
Si vō diceret. nō sū messias. pl̄us amodo
nō crederet in eū. **E**cce h̄ deceptōz fraudu
lentā. De isto silio. xp̄hauit dauid i psalmo
Deus de⁹ me⁹ respice. et hebraice icipit. **H**e
lyhely. cū dīc. Circūdederūt me canes ml̄
ti. psilū malignatiū obsedit me. ps. xxi. appel
lat canes ip̄os iudeos ppter inuidiā. qz eum
mordebat i fama sua ex iuidia. **Q**uia canes
h̄nt illā. ppteratē q̄ sūt rabidi et inuidi. et ppter
hanc ppteratē vocabat eos canes. **S**umit
tū qñq̄ h̄ nomē canis pro pdicatore. vt dixi
sup euāgelio. **C**anis veniebat et lingebat vl
cera ei⁹. **L**u. xvij. qz sic canes custodiūt oues
in deserto. ita pdicatores hoīes custodiūt i
h̄ mūdo. **E**t h̄ est bona pditio canis. sed illa
pditio indeis nō pueniebat. s̄ p̄ma q̄ mala
est. ergo vocabat eos canes. ppter ex iuidiā.
qz ex fraudulēta deceptōe sibi loq̄bant. **E**c
ce ḡ inuasionē fraudulēta. **N**ūc videam⁹
defensionē xp̄i p̄ sagacitatē intellectualē. Qz
prudēter eis r̄ndit. ita vt fitatē scirēt. et tū a
nullo increpari nec dēphendi posset. dīcēs.
Loquor vobis et nō creditis. **O**pa q̄ ego fa
cio testimonii phibēt de me. sed vos nō cre
ditis. qz nō estis ex ouib⁹ meis z̄c. quasi dice
ret. ex quo nō vultis verbis credere. opib⁹
credite. **Q**uia oga que xp̄s fecit dabant sibi
testimonii de duob⁹. **P**rimo dabāt sibi te
stimonii q̄ erat ver⁹ deus. **S**ecundo q̄ erat ve
rus messias i lege pm̄issus. **P**rimū patet in
mō faciēdi miracula. qz nō faciebat miracu
la in orādo. sic alij sancti fecerūt. s̄ imperā
do fecit oīa miracula. **H**elyas em̄ suscitauit
mortuū s̄ orādo. s̄l'r moyses curauit lorore
suā mariā a lepra. sed orādo. **S**z xp̄s impe
rādo fecit miracula. qz ip̄se dixit et facta sunt
vt dīc David. Ergo dixit. **O**pa q̄ ego facio
testimonii phibēt de me. s. q̄ sum de⁹. **S**e

cūdo etiā dabāt sibi testimonii q̄ eēt messi
as. iurta signa data p̄ Isaia de messia. Isaie
xxv. **E**cce de⁹ n̄ ip̄e veniet et saluabit nos
Tūc aperient oculi cecoz. et aures surdorū
patebūt et lingua mutoz erit apta. **I**sta sūt
clara signa ad cognoscēdū messiā. **J**o dīc.
Opa q̄ ego facio testimonii phibēt de me.
z̄c. quasi diceret. **V**os videris q̄ ceci v̄dēt
surdī audiūt. **S**z vos nō creditis. nec v̄bis
nec opib⁹. quia nō estis de ouib⁹ meis. qz ille
me sequunt. **E**t hic fuit impletū verbū salo
monis. **N**ō est sapientia. nō est prudētia. non
est cōsilīi contra dīm. **P**rouer. xxi. **D**o
do moraliter sup eo qd̄ dīc. quia non estis
ex ouib⁹ meis. **N**ota ergo q̄ ex ista ratiōe ap
paret. qz si quis nō crederet nō esset onis xp̄i
quia q̄ vult catholic⁹ esse debet ēē onis. Er
go ad hoc q̄ aliq̄ sit ouis xp̄i oportet q̄ sim
pliciter credat fidē christiana. qz s. credat q̄
sit vñ deus in essentia. et trinus in psonis. si
cūt est vñus sol. tamē in sole tria est conside
rare. quia sol generat de se radiūz. et a sole et
radio procedit calor. **S**ic pater generat fi
liū. et spūlāctus pcedit a patre et filio p̄ spi
rationē. et tamē est vñ deus. **Q**uia ergo hec
sunt sup intellectū creatum. debet q̄s sim
plex et vt ouis esse. nō vt capra que vult sal
tare. non ire vt pastor ducit. al's caderes i er
rorem. **U**nde Paulus cōtra quodā philo
sophos qui titubabāt scribēs illis dīxit. **L**i
meo autē ne sicut serpēs. **E**uam seduxit astu
tia sua. ita corrumpant sensus vestri. et exci
dant a simplicitate que est in xp̄o ieu. secū
da ad Corinth. x. **N**ota quō serpens se
duxit **E**uam sc̄z faciendo questioes. Nam
Euā stans in paradiſo dīxit ei serpēs. **E**ur
precepit vobis de⁹ vt nō comederes ex om
ni ligno padisi z̄c. Gen. iij. Et ista fuit p̄ma
questio diaboli. **E**t si **E**uā respondisset. q̄a
deo placuit. et illum sc̄z diabolum vitupas
set. et non habuissim⁹ quod habemus. nec
essem⁹ in tanta miseria nec tribulatōe vt mo
do sum⁹. **E**st ista respondit. ne moriamur
z̄c. ponēdo se in disputatione cū diabolo. et
sic fuit decepta. **S**ic etiā iudei decipiebant
qz dicebāt. **M**essias dz veniret regnare. cū
ḡ iste sit paup. ḡ nō est messias z̄c. **J**o iudeis
dīcīt. **M**ultos em̄ suplātauit suspicio illo
rum. et in vanitate derinuit sensus illorum.
Eccl. iij. **N**ō em̄ in intellectu tuo p̄qras vbi
nō sufficit. **N**ā stultus esses si dīgito sīd⁹ vel
les tangere. **E**st ḡ credendū nō disp̄andū

Bermon

et studiis meritorum. s. dare honorum deo et credere. Non daretis mihi honorum si vobis dicere difficultia et crederem mihi propter simplicem meam loquela. Credatis quod illud stultum est et piculum aie et corporis. circa ea quod fidei sunt difficultare. Nam iuncti articuli fidei fuerunt examinati per apostolos martyres. doctores tecum. Tunc ergo examatone depone in tuo marsubio tue conscientie. et credas similes. Et idcirco dominus. Beatus enim qui non viserunt et crediderunt. Iohannes. xx. Et per triarium qui non credit maledicere est. ut fuerint illi iudei. quod dixit eis Christus. Non creditis quod non estis ex ouibus meis. Et ecce dominum bellum. Secundum bellum fuit per invasionem violentiam. quod ad manus. Et vide te per invationem quam fecerunt et hunc quod Christus dixit eis. pater et ego vnum sumus. Et quod dedit mihi per misericordiam eius. Et hoc potest intelligi duplicitate. Uno modo generatione eterna. Alio modo passionem regalem. Secundum generationem eternam per dedit filio divinitatem quod est una et eadem in patre et filio et spiritu sancto. Unde Athanasius. Patris et filii et spiritus sancti una est divinitas. Non sic est in persona humano non quod generat filium suum extra se. et dat sibi aliam in numero humanitatem. Hoc deus per generat filium suum intra se eternaliter. quod infinitus est. et dat sibi non aliam divinitatem sed eandem quam ipsi habet. et de hac dicit Christus. Quod dedit mihi per misericordiam eius est universalis. secundum passionem regalem in quantum homo. cui merito pater dedit dominium universalis. s. supra infra et super omnes creaturas. Unde ad Philippi. viii. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem. morte autem crucis. propter quod et deus exaltavit illum. et dedit illi nomen quod est super omnem nomen ut in nomine ihesu omne genu flectatur celestium terrae strorum et inferorum. et omnis lingua proficeretur. quia ihesus Christus in gloria est dei pater tecum. Et Damascenus. vii. Dedit ei potestate et honorum et regnum et omnis tribus et populi seruient ei. Potestas ei potestas eterna que non auferetur et regnum eius quod non corrumperetur. Propter haec dixit Christus. Quod dedit mihi pater. scilicet dominium universalis. maius est omnibus dominis. et nemo potest rapere de manu patrii mei. Ergo quantum feceritis vos iudei non poteritis a me auferre divinitatem neque universalis dominium. quod ego et pater vnum sumus. Non dicit in masculino genere. quia unus significat personalis unitatem. que in deo

nō est. Alius est enim persona patris. alia filii. alia spiritus sancti. Sed dicit unum in neutro genere quod significat unitatem essentie. Tunc inde in telligentes quod Christus dicebat se esse deum. sustulerunt lapides ut iacerent in eum tecum. Ecce haec invasio violenta. Sed Christus defendit se per stabilitatem virtualē. non fugiendo nec abscondendo sed stans constanter dixit. Vos vultis melapidare. respodeatis mihi prius ad unam questionem. Multa opera ostendit vobis ex patre meo quod sanavi vobis filiam vestram. curaui vobis matrem a lepra. et enumerauit opera bona quae eis fecerat et conclusit. propter quod eorum opus me lapidatis. Videamus et ita dulciter eis respondit. quod eorum maliciā deuicit. quod est ista retributio ut me lapidetis propter bonis que feci vobis. Unde postea. Retribuerat mihi mala pro bonis. tunc iudei deposuerunt lapides. et Christus evanescens perpiculum. Non moraliter quod propter bona opera iudei dabat solutionem lapidum. Et ego regio quatuor modos retribuendi inter homines. Et primus modus est quod per bono bonum. Secundus est quod per malo malum. Tertius est quod per malo bonum. Quartus est per bono malum. Quintus modus est quando reddidit bonum per bono. et sic est una conditio naturalis. et non est meritorium. quod ex natura inclinat. et ideo non est virtuale nec est meritum. Et ideo contra illos qui tamen reddunt bonum per bono et nihil amplius addunt. dicit Christus. Si enim diligitis eos quod vos diligitis. quam mercenaria habebitis. numquid publicani haec faciunt tecum. Hatch. v. Quia etiam debes diligere inimicum tuum et salvare. alios non haberetis mercede apud deum. quod etiam infideles salvat se inuenient. et etiam bruta reddunt bonum per bono. et sic hoc non est virtuale sed naturale. Quota história de leone a sancto Hieronymo curato quicunque seruiebat monasterio. contra illos qui reddunt tamen bonum per bono. Secundus modus est quod reddidit malum pro malo quod si dedit mihi alapam. et ego sibi cicatricem dixi me meretrice et ego cum dixi lenonem. et ista est inclinatio bestialis. Nam ista est predicatione canis. Nam si quis trahat caudam sibi mordebit. Ita est in equis et in multis alijs animalibus. Ide de passib[us] et formis que statim vindicant se si perirent. Sed quod fecit vos homines rationales. non vos non debet vindicare vos sicut bestie. Et ideo sanctus Paulus dicit. Estote patientes ad omnes. videte ne quis malum per malo alicui reddat. sed semper quod bonum est sectamini. prima ad Thessalians. v.

Feria tertia post Iudica

Christus enim licet esset crucifixus, orabat tamen per crucifigentes et sustinet adhuc illos et vult quod salvarentur, nec ruit ut ledantur. Hoc docet quod deus fieri haec eos in psalmis. Deinde ostendit mihi super inimicos meos ne occidas eos ne quoniam obliniscatur propter mei i. passio eius, quod nescirem quod esset iudeus. Et quoniam vides iudeum et cogitas iste est de genere illorum quod christum crucifixerunt, ne occidas eum nec damnifices eos. Hoc quod siendum sit sequitur psalmus. Dispice illos in virtute tua, et depone eos per te cor meum dominum, i. separa illos a christianis ut non interficiantur suis festis et solenitatis, nec in comeditionibus, nec aliquid vendat christianis nec emat, nec sint nutrices filiorum christiano, mulieres nec eccliarum. In virtute i. potestate sancti. Haec agit principes et rectores. Quid propter? depone eos i. quoniam sunt iudices nec notarii nec procuratores. Et ideo sanctus Iohannes dicit ducisse de Corinthis que querebat, an propter indigentias liceret aliquod ab eis accipere, dicit quod sic. Et illi quod deinceps lucrati sunt iudei, quod sunt fui principis, io acquerunt principier per sine pectore recipere. Et ideo depone illos. Hoc principes dant priuilegia iudeis et male. Non est ergo illis malum per malo reddendum. Unde tamen principes prius eis auferre bona, solu dimittendo eis virtutem et necessaria ne pereant, et habentes infidelitatem quam fecerunt occidendo christum, ut dicit sanctus Iohannes in quadam epistola. Tamen queritos iudeos non despiciatis, immo illis vos associetur. Non iudeis non noceatis, sed rectores illos defendat, sed in se parentem christianam. Item nullus christianus christiano malum per malo reddat, ad Romanos. Tercia ratione dicitur et ego retribuam. Tercius modus est bonum per malum, et habens spiritualis perfectio, ut diccas domine deus ille occidit patrem meum vel fratrem tecum, non est ratio naturalis quod illi faciat bonum, sed honore et amore vestri volo facere bonum, non quod non sim bene sufficiens, ille abstulit mihi salutem eius, sed nichilominus volo salutare eum. Non Christus dicit, diligite inimicos vestros et bene facite his quod oderunt vos, et orate propter sequentes vestros, ut sitis filii patrum vestrum qui in celis est. Matthaeus. V. Facit enim deus bonum inimicis, quod eum blasphemant, quod facit sole suum oriens super iustum et iniustum, et ita pluit in agro illius, sic in agro iusti et amici, ergo sic faciat. Quartus modus est reddere malum per bonum, et ista est redditio diaboli, quod quoniam aliquis facit sacrificium sibi et inuocat illum, desiderat diabolus ei retribuere aliquem quod eum portet in infernum, et ille met cui sicut oblatum sacrificium erit tortor. Huiusmodi redditios sunt parientes in honorantes quod fecerunt multum bonum filios, et in proles retrahuntur malum.

Et ista est redditio diaboli. Sed si es obedies parentibus prolongabis tibi vita et divinitas. Iohannes paulus dicit. Filius obedite parentibus vestris in domino, ad Ephesios. vi. In domino non habra dominum, ut si mater velit quod filius esset leno vel latro, vel si pater diceret filio quod peccaret aliquem non debet obedire. Hoc in domino, i. in his quoniam non sunt haec deus. Et de isto precepto permittit deus per misericordiam longam vitam et divinitatem, si non sic diabolus malum per bono reddit. In hunc gradu retributio sua Iudas, cui dominus multa bona fecerat remittendo mortem patris, incestum cum matre, accepit ipsum in discipulum et apostolum, fecit eum procuratorem et ceterum, sed retribuit malum traditiois. Item etiam iudei quod volebat christum lapidare retribuendo sibi malum per totum bonum iam factis. Et sunt complete prophetia psalmus. cxviii. Posuerunt aduersum me malam per bonis, et odium pro dilectione mea. Et ecce hic partem secundam. Tertium bellum sicut de obiectione pestilenta, quia imposuerunt ei crimen blasphemie. Nam sicut pestis corrumpit totum aerem, ita blasphemia denotionem. Et de hoc dicit euangelista. Responderunt iudei christo obijcendo. De bono ope non lapidam te, sed de blasphemia, quia tu homo tuus sis facis te ipsum deum. Vide te cecitate eorum, nam iudei non poterant negare bona opera christi, quia dicunt, de illis te non lapidamus, ergo illa concedebatur, sed de blasphemia voluerunt eum lapidare. Sed iesus christus se defendit per benignitatem universalis, quia dixit eis, Vos doctores et rabini audite et respodete. Non enim iuste vestra scriptum est, Ego dixi deus tu es, et illos dixit deos ad quos sermo dei factus est, et non potest per vos soli, i. negari scriptura, quia nostra biblia est. Quem pater misit in mundum, et sanctificauit, dicitur, quia blasphemas, quod dixi, filius dei sum. Si non facio opera propriae mei, nolite credere mihi. Si autem facio, et si non vultis credere mihi, oportebit credere, ut cognoscatis et credatis, quod pater in me est, et ego in precordio vestro. Nota, Ego dixi deus tu es. Dicunt enim hoies de participatione, Christus vero essentialiter. Arguebat Christus ergo locum a minori. Si illi, s. possunt deus appellari qui sunt, deus participatione, quanto plus filius dei qui est deus essentialiter, et isto modo fuerunt vici. Et ideo Iesus conclusit bellum dicens, Credatis quod in me est pater, ut in themate, et contra pater in filio, quod Christus realiter erat in deo patre. Tertio habemus moralitatem bonam super illo verbo quando dicitur, sed de blasphemia. Et debet scire quod tres sunt

Bermio

species blasphemie. Nā quedā est affirmatiua. quedā negatiua et qdā usurpatiua. Affirmatiua ē si affirmo de deo qd illi nō ducit. vt cū dicit lusor. maledict⁹ est de⁹. qz ille grates nō expeditū deo. et sic de silib⁹ pōt dicere de⁹ ē moralis i diuitare. et de b legif i vitas patr⁹ q quidā scū p̄ crat q mortuo p̄ suo carnali audiuit sibi dicere a qdā. s. q p̄ suus mortu⁹ eēt. Nā dirit ei nūci⁹. **D**alū nouū tibi pōto. qz p̄ tu⁹ mortu⁹ ē. **H**z sanct⁹ pat̄ dicit. Noli blasphemare qz p̄ me⁹ imortal⁹ est. nō reputās se aliū patrē h̄z nisi deū. Et ista blasphemia affirmatiua ē mai⁹ p̄ctū q̄ occidere hoiez. q: h̄ p̄ceptū p̄metabule. **I**o dñi et rectores si volūt h̄ze pacē debet corriger blasphematores. **N**o. d̄ ludonico rege frācie q̄liter ip̄e t̄les correrit. Et h̄ mō iudei blasphemauerūt xp̄m dicētes. Nōne bñ dicim⁹ nos. qz samaritan⁹ es tu. et demoniū habes. Joh. viii. Alia blasphemia ē et peior negativa. vt negare illud qd illi ducit. vt ē oī potētia. vt cū dīc lusor. Nō p̄t h̄ facere de⁹ q̄ p̄mo veniat tria q̄ septē. Et de hac blasphemia nota historiā. iiii. Regū. ix. de Henna cherib. q̄ dicit q̄ deus nō posset erige istl de manu ei⁹. Et illa nocte fuit punit⁹. qz d̄ exerceitu ei⁹ fuerūt infecti centū octogintaq̄q̄ milia bellator. Hāc blasphemia dixerūt iudei xp̄o. qz dixerūt q̄ nō eēt de⁹. Et d̄ ista dicit p̄pha. Dereliqrūt dñm et blasphemauerūt sanctū istl. alienati sūt retrosum. Isa. i. Et idē dīc danid in ps. Dixit insipiēs in corde suo nō est de⁹. Et ista ē negativa. Alia blasphemia ē usurpatiua. et h̄ pessima ē. s. attribuere alicui qd ē dei. et in hac peccabat symon mag⁹. Act. viii. qz dicebat se filiuz dei. Et h̄ imponebat iudei xp̄o. Mar. ii. cū dicit xp̄s. Remittunt tibi p̄ctā. Eui illi. blasphemat. Quis em̄ p̄t p̄ctā dimittere nisi sol⁹ de⁹. Et etiā in hodierno euāgeliō. qz dicebāt iudei. qz tu h̄o cū sis r̄c. Ista blasphemia ē int̄ nos bodie. Nā fuit mihi p̄ntata cedula q̄ cōtinebat. q̄mlier q̄ vult p̄cipre portet istā cedula ignorāte viro his l̄ris. O usurpatio diuine potētia. qz l̄ris et rei insensibili datis illā potētiā. Ita ē de his q̄ dicūt. si dicit talē oīo nē scies diē mori. Et si q̄s dicerit oīonē yn decim miliū f̄ginū r̄c. stultū ē credere. et q̄a si vni eueniat facis inde regulā. Et ista blasphemia est bodie. q̄a diuiniz magi et nigromāticci hoc mō blasphemāt deū. qz honorez diuinū faciūt diabolo. et ḡ multa mala eue-

nūt in hoc mūdo. Diligēter ergo rectores studeant extirpare hos blasphematores. ne dñs cogaf innocentē punire cū nocētibus. p̄ famē. pestē. et silēs plegas. **H**z debitā ethi beant hoies deo reuerētiā et dabit eis vitaz eternā. **D**orali nota h̄ q̄ xp̄s remisit iudeos ad opa sua. Sic etiā erit de nob̄ i indicio vltimo. Et ad h̄ nota illud exēplū d̄ illo q̄ habuit tres amicos. Primū dixerit p̄l⁹ q̄ sc. Secundū dixerit tm̄ ut sei⁹pm̄. Tertius p̄z dixerit. Cōtigit q̄ ille h̄o fuit citat⁹ ad regē et roganit p̄mū amicū ut p̄geret ad regē secū et excusaret eū. et ille reculauit. **H**ecūdus silē recusauit. **T**erti⁹ vo quē parū dixerit p̄xerit et excusauit eū corā rege. **H**ic h̄o qui h̄z tres amicos est q̄libet h̄o. **P**rim⁹ amicus ē bonū tpale. p̄ quo sepi⁹ vita exponit. ergo plus q̄ vita diligis. **H**ecūdus amicus est parētes vtor. p̄oles. **T**erti⁹ amicus est opus bonū virtuosum. qd p̄z diligim⁹. **I**do ad Heb. ix. d̄: q̄ statutū est homib⁹ semel mori. Qñ ḡ homo moris et citat⁹ corā xp̄o. tūc p̄mus et se cūdus amicus nō vadūt excusare hominē. **T**erti⁹ vo excusat nos corā rege. et seq̄f nos. **O**pa em̄ illorum sequunfillos. Apoc. xiiij. **H**oc exemplū vīde latī in historia Barlaā et Josaphat. q̄ habet in secunda parte speculi historialis. Vīcētī bluacēf libro. xvij. c. xvij. vbi p̄cludit q̄ opa bona sunt veri amici que hoīem ad vitā eternā p̄ducāt Amē.

(Feria q̄nta post Judica.

Festecit vade in pace. Lu. viij. **B**erno noster erit de sc̄to euāgeliō hō dierno. Aliq̄ miran̄t de isto euāgeliō **H**arie magdalene. q̄re modo legat̄ t̄pe passiōis. **H**z hui⁹ rō est. ad oīendendū finalē fructum passionis xp̄i. Et isto habitō statim sequunt̄ alia bona. s. h̄ze gratiā et gloriā et multe alie vīlītates. Isa. xxvij. Sup̄ hoc. supple fructu passionis. dimittet iniqtas domui Jacob. i. ecclēsie militāti. et iste ē p̄ncipalis fructus passiōis xp̄i. s. auferre p̄ctā. et p̄ferre remissionē p̄ctōz. Et qz in tota sacra scriptura nō est euāgeliū in quo ita declarat̄ et exp̄sesur remissio peccatorū sicut in hoc euāgeliō magdalene. **I**o est ordinatū ut legat̄ isto t̄pe passionis. **H**o iuxta doctrinā phoz in oī ope occurrit q̄tuor cause. s. effectuā. materialis. formalis. et finalis. q̄ etiā cōcurrūt i remissione p̄ctōz. **C**a p̄ncipalis effectuā.